

Végső búcsú

Emléksorok dr. Magyar Miklós halálára

Nekem jutott az a szomorú tisztesség, hogy búcsút – nehéz kimondanom; végső búcsút vegyek dr. Magyar Miklós nyugalmazott bv. alezredestől, az IMEI főigazgató-helyettesétől, elmegyógyász főorvostól, az Európa Tanács ellenőrző bizottsága, a CPT magyar tagjától, a sok év óta felejthetetlenül jó kollégától, akivel már közel hét esztendeje közvetlenül is hazánkat védve, képviselve még a nemzetközi életben is, együtt dolgozhattam, mint ahogy az interdiszciplináris tudományos kutatásokban is. Minden, amit ő csinált, pontos és szép; lelkiismeretességéből, humanizmusból, tudományos sokoldalúságból is gazdag volt, egy igazi európeér, európai műveltségű és gondolkodású, széles látókörű személy tette.

Az élet és a munka begyógyítja a legfájóbb sebeket is, az embernek az életében végzett hasznos munkája, a közösség javára kifejtett tevékenysége a halál után is maradandó érték és az emberi élet igaz értelme. Az intézetbe látogató egyetemi hallgatókat is különleges élménnyel ajándékozta meg. Nem „leadta” hanem előadta az országos intézet eljárását, működését, és páratlanul gazdag műveltségével, gyakorlati ismereteivel eleven, élő jogként jelenítette meg a procedúrát.

Hazai és nemzetközi tudományos konferenciák, kongresszusok során

vett részt. Nemzetközi munka- és tudományos kapcsolataiban kitüntetett helyet foglalt el az Európa Tanács, megbecsült tagja volt a „strasbourgiak” nagy családjának. Irányításával igazán értékes munkák születtek, írásai maradandó értékűek a tudományos szakirodalomban is. A tankönyvekben, jegyzetekben, amelyekben egy-egy komoly részt dolgozott fel, a tanítványokat gazdag csomaggal bocsátotta útjukra. Tudományos munkássága, tanulmányai, szakkikvei több tudományterületet is felkaroltak és összefogtak.

Társadalmi, közösségi megbízatásait nagy felelősségérzettel látta el. Mindig a közösség iránti felelősség jellemezte. Homo politicus; közéleti ember is volt. Mindig próbált segíteni a hozzá forduló gondjain. Tagadhatatlan jóindulata mellett határozottan és egyértelműen nyilvánította ki véleményét, amiből ok nélkül nem engedett.

Senki sem különálló sziget; még ha egy göröngyöt mos is el a tenger, Európa lesz kevesebb, éppúgy, mintha egy hegyfokot mosna el. Minden halállal kevesebb a világ, mert egyik vagyunk az emberiséggel. A harang az emberiségnek szól. Dr. Magyar Miklós „abiit, non obilit; elhalálozott, de nem halt meg.” Halottunk emlékét élteti a példamutatás hatása, a megbecsülés, a szeretet hűsége.

Vókó György